

DE FRIE-DANSKE

Nº 3.

JANUAR 1942.

1. AARGANG.

HISTORIEN OM TO BYER. (dog ikke af Charles Dickens).

I BERLIN:

Da Hitler stod paa sin Magts Tinde, havde han kun eet at byde sit Folk: At Tyskerne skulde komme til at herske over alle Mennesker og at Berlin fra nu af vilde blive Alverdens store Slavemarked.

Fra alle Verdenhjørner skulde Slaverne blive hentet, i alle Kroge skulde de ræddes for en Tyskers Magt og Herlighed, Polakker og Grækere, Franskmand og Italiener, Danske og Kroater, " Den ny Orden tillader ikke Selvstændighed for nogen, det ny Europa maa have fælles udenrigsk Repræsentation og et fælles økonomisk System. " saadan tegnede Seyss-Inquart Fremtiden forleden, Seyss-Inquart, de tredive Selvpenges Mand fra Wien, som nu er belønnet med Magt til at skyde enhver opsætsig Borger i Holland. " Ingen selvstændig Nation mere i Europa og kun Rettigheder under tysk Førerskab. " saadan lod det fra Statholder Francks, den blodiges, Mund.

Og hele Europa støvnede til Berlin, Fristedet for alle Quislinger og Forrædere, for alle politiske Fallitspillere, der søger Hævn for deres egne Nederlag paa deres Folks Bekostning. Erik Scavenius kom til Berlin. Han blev æret som Ligemand med kroatisk Kongemordere, slovakiske Reaktionære, Rumæni-Quislinge, hele Pakket, som af Angst for deres eget Folk ikke tør vise sig uden Hitlers Livgarde.

Berlin har forlængst tænkt paa Scavenius' Livgarde: Danske Nazister oplæres nu i Tysklands SS-skoler i Raahedens Haandværk. De kommer snart hjem, hjem for at angive og sprede Splid og Fortvivlelse i Danmark, inden for hver Landsby, inden for hver Familie, om de kan.

Scavenius blev hyldet og drukket til som Fremtidens Mand for Danmark i Nederlagets By, Berlin: Da han lagde Kransen paa den ukendte tyske Soldats Grav i Selskab med Europas politiske Udskud, sikrede han sig Følge hjem af sin ny Livgarde.

HAN FORRAADTE DANMARK TIL GESTAPO.

HAN SMEDEDE VAABNET IMOD DANMARKS FRI FREMTID. - IMOD NORDEN.

HAN MELDTE DANMARK IND I KOMPLETTET MOD MÆNNESKETS FRI RETTIGHEDER.

-O-O-O-O-O-O-O-

I LONDON.

Da England stod alene, havde Winston Churchill kun eet at byde sit Folk i Nødens Stund: BLOD OG SLID, SVED OG TAARER,

Hans Folk samlede om ham. I uknet Trods arbejdede de sig, Nætter og Dage, gennem det tyske Bombardement. Paris blev staaende uskadt, medens det franske Folk gik under. Ogsaa London havde Mindesmærker og Kirker, ogsaa London rummede Titusinder af Hjem, som var alting for dem, der havde deres Liv her, Hundreder af dem blev lagt i Ruiner, Tusinder af Mennesker blev drevet fra alt, de ejede. De gjorde det i Trods, sikre paa derved at sejre. London, som lod sine Huse brænde og styrte, sikrede, at ogsaa Europas Folk en Dag faar Frineden tilbage.

London blev Fristedet for alle undertrykte Folk, for Europas jagede Intelligens, for Europas forfulgte Arbejderfædre, for Kongetro og Revoluti-
onære. Den tjekkiske Arbejder og den polske adelsmand, den norske Fiskergut og den katolske Pater fra Tyrol, den franske Patriot fik en kommunistisk Kammerat. De er alle her. Og med dem kæmper Danske, som undslap Nazisternes Voldtægt. De danske Sømand er her. De trodses Bomber og Torpedoer og staar støt paa Kursen over alle syv Have, henimod det ene Maal, at Danmark bliver et frit Land igen.

Nordens Fremtid bygges op her - herfra kæmper Norge, og aldrig nar Slægtskabet mellem Nordmænd og Danske været følt stærkere end i denne Kamp over for den fælles Trusel. Her formes min og din og hele Nordens Fremtid.

Her grundes den fri Fremtid efter Krigen mellem allierede Folk, en Fremtid for Norden, for Europa, for hele Verden.

Her er det, Vaabnene smedes, i Slid og Sved, med Blod og Taarer, men uovervindeligt.

Her bliver en ny Verden til. Her faar Mennesket sin Chance.

HVOR ER DANSKERNE MED, I LONDON ELLER BERLIN?

-O-O-O-O-O-O-

HERRJEMME

Vi finder os i meget. Vi finder os i, at en Minister ødelægger noget af Hollands bedste Jord og anvender 25.000 Kr. til en Tribune, som bruges faa Minutter + beskudiget Materiel. Altsammen for at faa skabt en Hørvej mod Nord - hvorfra maaske senere den franske Hør kan marchere. Vi undskylder denne Vej, for den giver Arbejde til mange Hænder - og til endnu flere, naar den skal brækkes op igen.

Vi hungrer efter Venskab med det Tyskland, der gav os Kant og Heine. Men hvis en Mand kommer med en Pistol og spørger, om jeg vil være hans Ven, svarer jeg, at det kan godt være, men at han har valgt den daarligste Maade for at opnaa det. Vi haaber, at Tyskland en Dag vil give os en Undskyldning for sin Optræden her i Landet. Engang var, jeg saa det selv, Tyskland besat af Negersoldater med opplantede Bajonetter. Jeg forstod Tysklands Følelse. Har det mon nu glemt, hvordan det selv følte det.

-O-O-O-O-O-O-O-O-

SITUATIONEN.

De vigtigste Krigshandlinger foregaar i Øjeblikket paa Østfronten. Den af Russerne for 6 Uger siden paabegyndte Offensiv, foregaar stadig med Held. Russerne erobrer den ene By efter den anden, og medens de driver Tyskerne foran sig, hober Krigsbyttet sig op.

De sidste Rapporter melder om ca. 300.000 døde og saarede Tyskere under 40 Dages Kamp, samt om Erobring eller ødelæggelse af ca. 3000 Tanks, 3.000 Kanoner, over 33.000 Transportkøretøjer, 19.000 automatiske Geværer, 75.000 Rifler og uhyre Kvanta af Ammunition og andet Krigsudrustning, desuden melder Russerne om 1100 nedskudte og ødelagte tyske Aeroplaner. Paa Centralfronten har Russerne generobret Moshaisk, Knolin og Toropez.

Tyskerne, der for faa Uger siden, pralende meddelte, at General Winter var paa deres Sid, har nu pludselig fundet ud af at det var en Føjtagelse og at denne strange General i Virkeligheden er Stalin's bedste Forbunds-fælle.

Russerne trak sig, i Begyndelsen af Felttoget, tilbage, men ikke en eneste Gang er den røde Hør blevet knust, den er ikke blevet omringet, den er ikke blevet bragt til at vakle.

Hitlers System af strategiske Planer er sprængt, nu da Vinterkrig er blevet uundgaaelig. Nu skaaner Hitler ingenting. Ved Hjælp af ligegyldig hvor store Tab, vil han gøre sit Føjtagelse godt igen, vil han drøje Tidens Hjul tilbage, om det saa skal koste ham 4,5 eller flere Millioner tyske Lig Hans Divisioner, der er blevet fyldt op med Oldinge og fortvivlede unge Drengene bliver tvunget i Kamp. Rumæniere, Ungarere og Italienerne drives med. De kryber fremover. De gaar under, de gaar til Grunde og nye Bølger sendes frem over Ligene til det blodige Slagtenus. Det er de dødsdømtes Tog.

Hitlers tredje store Offensiv er sluttet, men ikke med tysk Sejrr, den er ikke sluttet med at Tyskerne tager Vinterkvarter i Moskva, den er ikke sluttet med, at Hitler lader sig fotografere, smilende selvtilfreds, ved Kremis store Porte.

-O-O-O-O-O-O-O-O-

Foranlediget af Kongens Reskript af 13'Dec.1941, der af Regeringen blev offentliggjort den 8' Jan.1942, udsender DE DANSKE STUDENTER følgende:

Den 9'April 1940 havde den danske Regering Fuldmagt fra det danske Folk til at føre Danmark igennem denne Krig ved en absolut neutral Politik. Der har sikkert fra Regeringens Side være Vilje til dette men paa flere afgørende Punkter har den senere svigtet den neutrale Linie saaledes, at dansk Udenrigspolitik er gaaet Tysklands Årinde.

Vi nævner Regeringens Erklæring af 8'Juli 1940: "...en ny Tid er oprunden i Europa, der vil medføre en Nyordning i politisk og økonomisk Henseende under Tysklands Førerskab; Det vil være Danmarks Opgave at finde sin Plads i et nødvendigt aktivt Samarbejde med Stortyskland", desuden Regeringens Erklæring af 26'Juni 1941, der fremkom i Forbindelse med Tilbagebetragtningen af den danske Gesandt i Moskva og Erklæringen af 25'Nov. 1941, hvorved Regeringen gav Danmarks Tilslutning til Antikominternpagten.

Vi mener, at den danske Regering ved disse og lignende Lejligheder uden Hensyn til Følgerne paa det danske Folks Vogne burde have ført en absolut neutral Politik og udsat enhver officiel Stillingtagen til efter Krigens Afslutning.

Da dette ikke var Tilfældet, glædede det os at se ansvarlige danske Mænd, som Ministrene Kauffmann i New York, Fensmark i Teheran, Greve Reventlow i London og Finn Lund i Buenos Aires foretage de Skridt, der blev nødvendige for at afbalancere den danske Regerings manglende Neutralitet.

Derfor skal Regeringen vide, at vi, de dansk. Studenter, anerkender disse Mænds Indsats og deres Tilslutning til Solidaritetserklæringen af 1'Jan.1942 (Antiaksepagten)

Idet vi udtrykker vort Bifald over, at Regeringen har modsat sig nye tyske Krav, opfordrer vi den til helt at ophøre med en Eftergivenesshed, der Skridt for Skridt og derfor mindre mærkbart vil føre til Opgivelsen af Danmarks Selvstændighed.

Vi udsender dette Brev for at medvirke til hos hele det danske Folk at fremkalde en positiv Stillingtagen til dette Spørgsmaal og for herigennem at opnaa saavel en styrkelse af Landets Stilling udadtil som en stærkere og mere rank Holdning hos Folket selv.

DE DANSKE STUDENTER.

-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-

HØRT PAA ET MØDE.

Før kæmpede vi paa den sønderjydske Front. Men er der nogen sønderjydske Front længer? Det var i gamle Dage, vi maatte kæmpe med Tyskerne gennem tusind Aar, men nu er de ikke længere saadanne Barbarer. Nu er de vore Venner (Munterhed). Det siger de selv (Jubel). Og det siger vor Udenrigsminister (Jubel). Saa bedre Kilder kan vi ikke have (Jubel). Og Kong Christian er igen blevet de Venders og Goters Konge. Og Hitler vor Beskytter. Saadan er der Balance (Jubel).

Men alligevel er der noget at tage fat paa. Det Venskab maa uddybes - Gud i Himlen, hvor det maa uddybes, naar der bliver Lejlighed dertil (Bifald).

Om Parlamentarismen skal vi ikke sige noget ondt. Tiden er ikke inde hertil. Styreformen betyder heller ikke saa meget mere. Forskellen er, at under Folkestyret maa man sin Uvidenhed, under Diktaturet camouflerer man den.

Maalet, siger man er et frit, demokratisk Danmark. Men det er det ikke, for intet kan stilles ved Siden af dette at være et frit Danmark.

-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-

ROYAL AIR FORCE KONTRA LUFTWAFFE.

Ved Krigens Udbrud udtalte en af mine Venner under en Debat: I er saa nysgerrige allesammen, og der er ikke Grænse for, hvad I gerne vilde vide. Nej, jeg vilde være tilfreds blot jeg kendte "Fødselsoverskudet" i de kommende Tider i det tyske Luftvaaben og i Royal Air Force.

Lad mig derfor med dette som Udgangspunkt fortælle lidt om "Fødselsoverskudet" i de to Luftflaader.

Der er meget faa der ved hvad de to Modstandere havde af Flyvemaskiner den 1. Sep. 1939, og endnu færre kender noget til Fordelingen indenfor de enkelte Kategorier. Det sidste er jeg ikke i Stand til at fortælle noget om, hvad det første angaar kan jeg sige saa meget, at det tyske Luftvaaben havde - alt iberegnet - knapt 30.000 Maskiner og Royal Air Force havde i det højeste en Trediedel heraf.

Tyskerne havde altsaa et vældigt Forspring, og det er et stort Spørgsmaal, om man mest skal beundre deres fortrinlige Forberedthed, eller Englændernes Krigserklæring og Udholdenhed, naar man betænker disses Uforberedthed.

Krigen har nu været i snart 2-1/2 Aar, og heldigvis er Tyskerne ikke blot blevet indhentet, men i bogstavelig Forstand langt overfløjet, og Udviklingen gaar stadig og støt i den rigtige Retning, selv om det maaske er gaaet langsommere, end mange har regnet med.

Tysklands egen Flyvemaskine-Produktion er sat i Vejret i Krigens Løb, men har naaet sit Maksimum for knapt et Aar siden, med en maanedlig Produktion paa 8-900 Maskiner fordelt paa de 7 store Fabriker (Arado, Dornier, Focke-Wulff, Heinkel, Henschel, Junker og Messerschmidt).

Det maa anses for udelukket, at Tyskerne vil kunne sætte denne Produktion i Vejret, i hvilken Forbindelse det skal bemærkes at det, der iøvrigt produceres i Europa, er af saa ringe en Størrelse - relativt set - at det ikke rigtig tæller.

Den eneste tyske Flyvemaskinefabrik, det er lykkedes Englænderne at ødelægge helt, er Focke-Wulff Fabriken i Bremen, til Gengæld blev den saa medtaget, at al Produktion maatte ophøre, og Arbejderstaben blev overflyttet til en Fabrik nær Lübeck, hvor Produktionen nu foregaar.

Medens Kvantiteten af de tyske Maskiner som anført ikke kan blive større, bliver Kvaliteten nærmest ringere. Dette beror paa en udpræget Mangel paa Raastoffer, især Aluminium, og naar dette Metal maa erstattes med andre, bliver Maskinerne tungere. Et andet Forhold medvirker iøvrigt i samme Retning, idet Tyskerne paa Grund af alt for store Tab, er begyndt at beklæde Hækskyttens Kanontaarn med 5mm panserplade, og i en Del Tilfælde benytter de tillige en tilsvarende pansering omkring Piloten, dækkende dennes Sider og Ryg.

For at bøde paa Aluminiums-manglen har Tyskerne i Norge paabegyndt en enorm Udvidelse af Aluminiumsværkerne, særligt dem i Glommaefjord og Høyanger. F. Eks. faar Værket i Glommaefjord et samlet Gulvareal paa ikke mindre end 11 Hektar Land. Samtidig har man paabegyndt Opførelsen af 5 andre Værker, og naar disse staae færdige om ca. 2 Aar, vil den norske Aluminiumsproduktion blive større end hele den nuværende Verdensproduktion. Mod Sølvane saboterer vore norske Brødre ikke dette Arbejde, for - som de siger - om to Aar er der ikke en eneste levende Tysker tilbage i Norge, og saa kan vi selv faa Glæde af disse Værker.

Der er omtrent ingen Nykonstruktioner indenfor den tyske Flyvemaskine-industri. En Undtagelse er en Messerschmidt-Tvilling, det vil sige to Messerschmidt-109 Kroppe, der er samlet med et Forbindelses-plan, paa hvilket er anbragt en femte Motor. Denne er netop nu prøvet fløjet.

I snart lang Tid har Tyskerne fabrikeret i tusindvis af Svæveplaner og eksempelvis kan den lige omtalte Messerschmidt-Tvilling slæbe 3 Svæveplaner med 32 Mand med fuld Oppakning. Det lyder uhyggeligt, men det mest uhyggelige og uforstaaelige er, at Sikkerhedsquotienten, af Ekspertor, er udregnet til saa lavt et Tal som 1.03%.

Som det fremgaar af det anførte, er den tyske Produktion stagneret kvantitativt og kvalitativt, medens Englændernes og Amerikanernes Produktion, der kvalitetsmæssigt ikke staar tilbage for den tyske, ikke blot er større, men ogsaa stigende.

Inidlertid beror "Fødselsoverskudet" jo ligesaameget paa Tabene, som paa Produktionen.

Fjendens Tab bliver af de kræpende angivet i Flyvemaskiner, medens egne Tab bliver angivet i Flyvere. Selv om man paa visse Tidspunkter maa gaa ud fra, at den ene Part procentualt redder flere af sine Flyvere fra nedstyrede Maskiner en den anden, kan man vist godt gaa ud fra - naar man regner med den Krigsperiode - at i det store og hele vil de samme Tendenser gøre sig gældende, og nogen væsentlig Forskydning i den ene eller den anden Parts Favør eller Disfavør, vil dette Forhold næppe medføre.

Englænderne er aabenhjertige og har intet at skjule og af de offentliggjorte og meget nøjagtigt udregnede "Roll of Honour" fremgaar det, at Tabene fra Krigens Begyndelse 1/9-1939 til 24/10-1941 er:

DØDE: 6.716
SAAREDE: 1.189
SAVNEDE: 4.653

IALT: 12.558 Mand, hvilket vil sige: 16 Mand pr. Dag.

Vender vi os dernæst mod de "tyske Tab" saa hviler disse ikke paa tilsvarende offentliggjorte Navnelister, men man faar nu og da samlede Tal opgivet.

Personlig tvivler jeg saadan set slet ikke paa disse Tal, jeg tror slet ikke det er overdrevet, at der under Indrykningen i Danmark faldt een Tysker, og naar Hitler i sin Tale den 11. Dec. 1941 opgør det tyske Luftvaabens Tab til de nedenfor anførte Tal, saa tror jeg ogsaa, at de anførte Flyvere virkelig er faldet.

Ifølge denne Tale faldt der, af Flyvere, alene paa den russiske Front i Tiden 22. Juni til 1. Dec. 1941:

DØDE: 3.231
SAAREDE: 8.453
SAVNEDE: 2.028

IALT: 13.712 Mand, hvilket vil sige: 85 Mand pr. Dag.

Sammenligner man disse to Kolonner bemærker man først, at Tyskerne i denne korte Periode paa 160 Dage, baade i Døde og Savnede har mistet omtrent Halvdelen af, hvad hele det britiske Imperium har mistet under hele Krigen, medens Tyskernes Saarede er omtrent 8 Gange saa talrige som Englændernes.

Naar man betænker, at de tyske Tab kun stammer fra denne ene Front, og at der tidligere har været meget haarde Kampe i Luften, f. Eks. over England i Efteraaret 1940, hvor Tyskernes Rekordtab paa en enkelt Dag har været paa 185 Maskiner, kan man vist roligt fastslaa at de tyske Tab er større end Englændernes.

Til Slut skal lige to specielle Forhold omtales.

For det første har Tyskerne formentlig et Mangel i Rekrutteringen af deres Flyverpersonel, idet de fra en talsvager Befolkning end deres Modstanderes skal fylde Rækkerne fra nogle talsvage Aargange. I denne Forbindelse skal gøres opmærksom paa, at Englænderne under Uddannelsen mister 2/3 af, hvad de mister i den egentlige Krig - og hvorfor skulde disse stærkt krævende Tal være mindre for Tyskernes Vedkommende.

For det andet vil mange mene at man maa tage Rusland og Japan med i sine Betragtninger, men trods den enorme Slagkraft disse Lande har vist i Luften, er der for den, der skriver disse Linier, ingen Tvivl om, at disse Lande næppe fornaar at opretholde et Byggeprogram som England, Amerika og Tyskland og at man derfor, og ogsaa fordi disse Lande staar paa hver sin Side, i det lange Løb kan tillade sig at skyde dem ud af sine Betragtninger.

Tyskland er startet med et veldigt Forspring, men dette er udlignet og for hver Dag der gaar sakter Tyskerne agterud. De tyske Tab er større og Britternes og Amerikanernes Produktionsforspring vokser fra Maaned til Maaned, og taber Tyskerne ikke forinden Krigen af andre Grunde, saa kan vi med matematisk Sikkerhed regne med, at den Dag maa komme, da det tyske Luftvaaben - en uundværlig Hovedhjørnesten i Hitlers Hær - ikke mere eksisterer - Warschawa, Rotterdam og Coventry er nævnet.

PILOT.

-O-O-O-O-O-O-O-O-O-

Der er overgaaet os noget forfærdeligt. Er der nogen der har lagt Mærke til at Jeres Fædreland er gaaet under? Og saa er det forfærdeligste endia ikke dette, men derimod, at vi tilsyneladende befinder os godt. Vi synger om Bøgen, som spejler sin Top i Bølgen blaa. Men hverken Bøgen eller Bølgen er længere vort eget. Det kvalmer for mig, naar jeg fra Klitten skuer ud over Heder og Agre, for heller ikke disse er længere vore. Folk med barberede Nakker og opsatte Bajonetter er vor Herrer.

Hvis Aviserne ikke lyver - og det er jo ikke helt sikkert - saa synder og bruser det i denne Tid i Københavns Forlystelsesliv, og vore Figer smager sig til vore Undertrykkere, og danske Mænd rejser til Tyskland og hjælper med at smede nye Slavelænker til hele Verden. Hvor findes Modet? Fejgheden sidder i os.

-O-O-O-O-O-O-O-O-O-

ET AF HITLERS MANGE LØFTER.

Husker De det berømte "Oprop", der blev nedkastet over Landet, den 9. April 1940? Paa et sprog, der var et forbausende Sammensurium af Dansk, Norsk og Gudhveivad, stod bl. a. følgende:

".....at det danske Folks Frihet agtes og at dette Lands fremtidige Uafhængighed fuldt ut sikres...."

Lad os engang kigge lidt nøjere paa, hvorledes vor "Frihet" agtes og bringe et Uddrag af:

TALE AF HR. LEGATIONSRÅAD MEISSNER TIL DEN DANSKE PRESSE.

Mine Herrer.

Som Presseattaché ved det tyske Gesandtskab vil jeg gerne byde Dem velkommen i Dag.

Jeg har ønsket denne Sammenkomst for at rette et par alvorlige Ord til Dem. I de senere Maaneder har Udenrigsministeriets Pressechef givet Udtryk for Forventning om, at den danske Presse med større Omsorg arbejdede paa at give den danske Befolkning et klarere og mere ufarvet Billede af Situationen i Europa samtidig med, at den belyste det dansk-tyske Forhold paa rette Maade i denne Forbindelse.

Jeg havde oprindelig ventet, at Regeringserklæringen af 8. Juli f. A. skulde gøre det lettere for Pressen at skabe Forstaaelse med Tyskland. Allerede i September f. A. blev jeg skuffet i dette Haab, da der blev skabt en agitatorisk Stemning i Danmark, som vilde have ført til Sammenstød, hvis ikke man fra tysk Side med den største Taalmodighed havde fundet Vej ud af dette Dilemma.

Vi har i Efteraaret og i Vinter oplevet en meget daarlig Stemning i Danmark.

Jeg har haft flere Sammenkomster med Dem, mine Herrer, ved hvilke jeg henviste til, at jeg ikke forlangte andet end Respekt for Kendsgerningerne - at jeg med andre Ord ikke ventede Kærlighedserklæringen til Tyskland, men en fornuftig Behandling af den faktiske politiske Situation, som kunde vise Befolkningen klart og tydeligt, i hvilken Retning Uviklingen vilde gaa. I Stedet gjorde Pressen sig Umage for efter Aarsskiftet (forrige Aar, Red.) at slaa Begivenhederne i Nordafrika og paa Balkan op paa en utvirlsom anti-tysk Maade, samtidig med at man blæste Amerikahjælpen op til et saadant Omfang, at man gav den danske Befolkning det Indtryk, at Krigssituationen og Magtforholdene var blevet ganske ændrede. De øjeblikkelige ugunstige Forhold d. v. s. den Rø, der hersker paa Krigsfronten om Vinteren, blev af mange Danske opfattet som Udtryk for, at det var forbi med den tyske Krigsmagts Fremgang.

Naar jeg i Dag sammenligner Bladenes Titelloverskrifter i Januar med den Placering de samme Begivenheder i Nordafrika har faaet i de sidste tre Uger, saa kan man ikke forlange mere slaaende Bevis for, at Pressen aldeles ikke blot for Sensationens Skyld har slaaet Begivenhederne stort op den Gang. Det er mig ganske aabenbart, at Ønsket om at slaa en Ting op som sensationelt kun forelaa, naar Resultatet syntes gunstigt for England. Som et andet Eksempel kan jeg nævne den journalistiske Behandling af Statskuppet i Jugoslavien og den Jubel, som herved fremkaldtes i visse Redaktioner sammenlignet med den faktiske Udvikling efter Jugoslaviens Kapitulation, der dog ikke gav nogen som helst Tvivl om, at Udviklingen var forarsaget ved Serbernes egen Skyld. Meddelelserne blev bragt med tospaltet Overskrift, og for "Kristeligt Dagblad"s Vedkommende som eenspaltet Ciceromeddelelse.

Taastanden om, at Telegrammet var kommet Redaktionerne for sent i Hænde, modbevises ved, at det i teknisk Henseende daarligst udstyrede Blad i Købennavn (Fædrelandet, R.D.) var i Stand til at bringe Meddelelsen tværs over hele Forsiden. Det har aabenbart været de øvrige Redaktioners Indstilling, at man ikke kunde bringe Danskerne gode Nyheder ved at slaa Jugoslaviens Kapitulation stort op.

Mine Herrer, Jeg har set mig tvunget til i de sidste Dage at indlede de skarpeste Forholdsregler mod en af Deres Kolleger og forlange, at han træder tilbage fra sit redaktionelle Arbejde. At jeg ikke gerne træffer en saadan Forholdsregel maa staa Dem klart efter den Holdning, jeg hidtil har vist. Desuden er jeg blevet tvunget til at træffe Forholdsregler mod et Telegrambureau, da det viste sig sig at Redaktøren af dette Bureau paa utvivlsom Maade havde misbrugt, den Tilid, jeg havde vist ham ved at give ham Udrejsetilladelse til Sverige (hvem er denne Hr. Meissner, der kommer her til Landet, og har Magt til at afskedige Redaktører og lukke Telegrambureauer? R.D.). Selv om jeg stadig vil bestræbe mig for at skaffe de bedst mulige menneskelige og saglige Forhold for den danske Presse, vil jeg ikke tole at man misbruger denne personlige Venlighed til direkte at modarbejde den Opgave, der paahviler mig. I begge Tilfælde har jeg derfor, og vil ogsaa i Fremtiden slaa til, og altid paa en saadan Maade, som den paagældende selv giver Anledning til.

Efter at jeg har studeret baade Hovedstads- og Provinsbladene paa det næjeste i de sidste Maaneder, kan jeg kun komme til den Slutning, at Pressen gennemfører en, ganske vist behændig, men virkningsfuld Sabotage mod det dansk-tyske Samarbejde. Hvis De tror, mine Herrer, at jeg som det tyske Riges Repræsentant, der har faaet den Opgave at skabe et Samarbejde med Pressen, vil lade mig dette byde, har De taget fejl. Jeg siger dette ganske aabent, som jeg altid har talt aabent til Dem: Hvis der fra Deres Side, saavel i Hovedstaden som i Provinsen, ikke finder en gennemgribende Nyorientering sted, vil De opleve, at der fra tysk Side vil blive truffet Forholdsregler, som er egnet til fuldstændig at gennemføre denne Omstilling.

De maa ikke tro, at man fra tysk Side har glemt noget af det, der er kommet frem i de enkelte Blade i de sidste syv Aar. Dette Spørgsmaal kan uskærpet bringes paa Dagsordenen igen.

Efter Talen udtalte Hr. Landstingsmand, Chefredaktør Stein, bl.a. følgende: Det var en naard Tale, vi der blev stillet over for.

Jeg har fra den første Dag, da De kom hertil, haft den Opfattelse af Dem, Hr. Meissner, at De af et ærligt Sind ønskede at bidrage til det bedst mulige Forhold til den danske Presse og dermed til det bedst mulige Forhold mellem dansk og tysk, og saaledes mener jeg vedblivende Deres Indstilling er; men jeg tror, De gør Dem skyldig i forskellige Misforstaaelser, som ikke vil fremme det Forhold De tilstræber. De kræver Respekt for Kenisgerningerne, og her er vi helt paa Linie. Det samme gør Vi. De fortaber Dem imidlertid i en hel Række Enkeltheder, der ikke har den Betydning, som De tillægger dem. ----- Og hvad nu de ledende Artikler angaar, ja saa ved jeg egentlig ikke rigtig, hvad det er, De ønsker.

Og saa Grønland. De har den Opfattelse, at den københavnske Presse har affundet sig let, for let, med den amerikanske Besættelse. De har savnet de "selvstændige" Kommentarer, og De sporer endda, at der bagved ligger en Fællesaftale eller en "Mansvre". Det er helt urigtigt. De officielle Meddelelser forelaa først sent ud paa Natten Paaske-Lordag, det var derfor med de yderste Anstrengelser, at det lykkes Bladene at faa dette Stof med, og Kommentarer maatte nødvendigvis udskydes til efter Helligdagene. Men lad mig her nævne det, der er mig nærmest, mit eget Blad, "Børsen". Jeg har ganske nøje hvad vi skrev, og at vi tog meget skarp Afstand fra Kaufmanns Optræden.

Det samme gjorde alle andre Blade. Hvad er det da, De mener vi skulde gøre mere. Har De maaske tænkt Dem, at vi skulde lave en Kampagne paa denne Sag om den amerikanske Besættelse af Grønland saaledes, at vi holdt Spørgsmaal levende gennem en Uge eller mere? Og hvorledes tror De, at en saadan Kampagne vilde virke paa Befolkningen?

Vi følger inden for dansk Presse i høj Grad vort Ansvar, og hvis vi havde etableret en Kampagne om Amerikas Besættelse af Grønland, saa vilde det meget let - ja, jeg tør næsten sige det med Sikkerhed - have medført, at man rundt om i Befolkningen havde reageret med Spørgsmaal om, hvorfor Pressen ikke paa tilsvarende Maade beskæftigede sig med den tyske Besættelse af Danmark. Men Reaktionen af denne Art har vi inden for Pressen ønsket at undgaa.

De sagde før, Dr. Meissner, at man fra den danske Presses Side saboterede det dansk-tyske Samarbejde. Det er meget stærke Ord, og De har ikke noget som helst Grundlag for en saadan Anklage. De har mange Betingelser for at forstaa os Danske, De har i Deres Drengaar opholdt Dem her i Landet, De kender vore Forhold, og De taler vort Sprog, men Udtalelser som de nævnte viser, at De alligevel ikke er fortrolig med den danske Form for Humor, der afspejler sig i den danske Presse, og som tysk Presse ikke har noget Sidestykke til.

Jeg nævnte før de Hensyn, der for den danske Presse melder sig ved Omtale af Grønlandssagen. Lad mig nævne et andet Tilfælde, der kan tjene til at belyse de Hensyn, Pressen tager. Paa den Generalforsamling, som i Gaar afholdtes i det tyske Handelskammer, forelaa en Beretning, der paa flere Punkter kunde gøres til Genstand for Indvendinger og Kritik. Jeg skal blot nævne et enkelt Forhold. Under Omtalen af de danske økonomiske Forhold nævntes, at der paa Nationalbankens Balance findes et Tilgodehavende paa Clearingkontoen, og at den halve Milliard, det drejer sig om, er et Tilgodehavende hos Tyskland. Dette er rigtigt. Men saa føjes der til, at Nationalbanken under Postens "Diverse Kreditorer" har et Yderligere Tilgodehavende - og at det overvejes af Storbritanien, som er Debitor for dette Beløb. Dette er jo, som alle ved, ganske urigtigt og kunde i høj Grad friste til Kommentarer, men De har ikke i noget Blad set en Linie om det, ganske simpelt fordi de enkelte Blade ud fra deres Følelser af Ansvar ikke ønsker at rejse Diskussioner, som i Øjeblikket kan virke skadelige.

Naar man vil bedømme, og dømme, dansk Presse, bør man derfor tage i Betragtning ikke blot hvad der skrives, men ogsaa hvad der tles med.

De gjorde en Bemærkning om, at Deres Udtalelser naturligvis ikke skal opfattes som Trusler. Jeg har ikke opfattet dem saaledes, og mine Kolleger sikkert heller ikke. Jeg tror om Dem, at De elsker Deres Land og Deres Folk, og at Trusler ikke vilde afholde Dem fra over for Deres Land og Folk at handle saaledes, som De anser for ret og rigtigt. Det samme maa De tro om os. Iøvrigt er vi jo vant til ved disse Sammenkomster at kunne tale frit ud, og det sætter vi pris paa, men naar De i Dag saa stærkt har indskærpet Nødvendigheden af, at vi her i Landet indstiller os paa at forstaa Tyskland, saa regner vi til Gengæld med, at man fra tysk Side ogsaa søger at forstaa vore Vanskeligheder, vor Indstilling og vore Synspunkter.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

Hvorfor forsvandt en Mand som Helweg-Larsen? Det skal vi maaske ikke tale om. Det kan, siges der, faa de alvorligste Følger. Til en stor glubsk Hund kan det ikke gaa an at sige "Vov-Vov". Man siger "God lille Vovse", Saa siger vi "God lille Vovse". Men en Mand havde Mod til ikke at sige "God lille Vovse", Ham skal vi lære af. Jeg tjener ikke mit Land ved at være en Hund og gøre Folket til et logrende Hundekøbbe.

Hvad sker der i disse Dage? En god dansk Mand som La Cour kastes i Frængsel. Og i vort Naboland skyder man Folk. Nogle maa have Mod til at sige at vi brænder for vort Naboland. Men selvfølgelig gælder for os alle Kongens Ord om Værdighed og korrekt Opførsel. Det opfordrer ogsaa Regeringen os til, og Regeringen har hele Landet bag sig. Vi har Pligt til at vise Sammenhold, men vi vil gerne sige til Regeringen, at saa maa den optræde værdigt og korrekt og ikke udaske os. Jeg skulde kende det danske Folk daarligt, om det ikke er begyndt at samle sig noget, som ikke taaler alt for meget, før det sprængfærdigt. Ikke alt for mange Stauning-Interviews med svenske Blade.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

"DEN BLAA BOG"

Vi fortsætter idag vor Liste over landsskadelige Førscher, med hvem vi har et Regnskab at afgjøre naar Dagen kommer:

- x Herr. Benné Molbarok (EGmont H. Petersen) Dosseringen 44
- x Ingeniør, Premierløjtnant Alexander Nadatschin, Frøsteløngen 29.
- x Skuespiller Jens Asby, Nørrebrogade 56.
- x Kunstmaler Folmer Bonnén, Filæstrøde 35.
- x Viceeskoleinspektør Karl Brodthagen, Vigerslev Alle Skole, Bopæl: Bjarnsønsvej 104.
- x Købmand - Agentur Aage H. Boldsen, Nedertoften 19.
- x Direktør F.C. Boldsen, (K.A.B.) Vester Voldgade 8, Bopæl: Rosenvængets Hovedvej 3.
- x Læderhandler Johannes Christensen, Howitzvej 64.
- x Fotograf Valdemar Christensen, (Nord. Film.) Peter Bangsvej 93.
- x Repræsentant L. Clausen, (Bang & Ringel) Lyngbyvej 41.
- x Revisor Svend Hansen, Åbeløgade 32.
- x Brødrene Wienberg Hansen (Leverpostejfabrik) Nørre Alle 3.
- x Fuldmægtig, Genealog Ioul Hennig, (N.S.A.F.) Gudrunsv. 24, Ørdrup.
- x Ingeniør F. J. Hinné, Reventlowsgade 10, Bopæl: Kynnsvej 3.
- x Sekretær, cand. polit. Niels Hoff, Tranegaardsvej 72.
- x Bogholder R. H. Holst, Valby Langgade 201.
- x Viktualiehandler V. Jessen, Vodroff Tværgade 9.
- x Politibetjent, Greve Jørgen Knuth, Havnegade 13.
- x Redaktør Kjeld Helweg-Larsen, Hvidbrevej 10, Klampenbg.
- x Skuespillerinde Gerda Madsen, Nørrebrogade 56.
- x Skuespiller Aage Rendal, Nørrebrogade 14.
- x Entreprenør, Murer, Ingeniør, cand. polyt. Kai Rinck, Borups Alle 103
- x Frugtgrosserer Arnold Jensen, Ahlefeldtsgade 18, Bop: Sonnekløtstv. 23.
- x Forfatter Lauritz Skov, Dronningensgade 4.
- x Forfatter Harald Tandrup, St. Mjøllevvej 9.
- x Tølmæster J. Chr. Thomsen, Oldfluxvej 20.
- x Direktør Aage Thomsen (Fædrelandet) Thulevej 4, Søborg.
- x Orlogskaptajn S. K. Wodschow, Haregade 1.
- x Radiktekn. Emil Voss, (tysk Hvervekontor) Helsingørsv. 7, Fredensborg.
- x Kgl. Solodanser Leif Ørnberg, Bredgade 63.
- x Herr Roloff (Skandinavisk Optik A/S) Møntergade 19.
- x Overassistent Braams, (Frøbg. Kommune) Elsborgvej 17, Hvidovre.

(Fortsættes)

VED DE----?

--at det brændte hos "Piper" for nogen Tid siden, og at der "vist nok" gik et Par Uldtøpper med i Købet?

--hvad Brandaarsagen var?

--at der Matten til anden Jul'edag udbrød en stor Brand i "Westend" og at Flammerne raserede hele Tagetagen hvor Varehuset "Vapu" havde sine Lagre af Sengestøj og Tøpper og at der brændte for mere end 10.000 Kr. Tøpper.

--at de bugnende Slagtervinduer paa det allerstørkeste har mishaget vore Venner sydfra, der synes at der er et Misforhold mellem den tyske Kaa'rabisuppe og det tilsyneladende uovervindelige kolde danske Bord? De øverste Hoveder indenfor Slagterlauget har stædse ikke villet lægge Øre til Handelsministerens Henstillinger om saavidt det var muligt kun at udstille de nødvendige Varer i Vinduerne.

--at Resultatet heller ikke udeblev, nemlig at der allerede er fornyede Krav om større Leverancer sydpaa og at disse selvfølgeligt effektueres.

--at SALOMON'S 100'aarige Tjenhandel, Vilmelskafte 41 indehaves af Nazist og Medlem af AAGE H. ANDERSEN'S "Anti Jødisk Liga":

J. E. Johannesson, Onsgaardsvej 12, Hellerup, og at denne tiltalende Herre fører Kartotek over Forretningens Jødiske Kunder, til Glæde for ovennævnte anti-jødiske Foretagende?

ANTI-KOMINTERN-PAGTEN.

I et Telegram fra Berlin, der nærligeblev blev udsendt, den 28. November 1941, 3 Dage efter Antikomintern-pagten's Underskrivelse, gennem Ritzaus Bureau, hed det ordret følgende:

Saa et Spørgsmaal om, hvorvidt der indenfor Anti-Komintern-Bevægelsen, som er blevet udvidet ved Statsakten i Berlin, ogsaa vilde blive foretaget en Regulering af Jødeproblemet i Almindelighed, erklærede man idag i Wilhelmstrasse:

I Betragtning af den Kendsgerning, at den internationale Jødedom maaske som Prototypen for den bolschevistske og anarkistiske Lære, tør man ytre den Anskuelse, at før eller senere vil alle Stater, der er tilsluttet Anti-Komintern-Pagten, tage Stilling til Jødeproblemet i den ene eller den anden Form.

-O-O-O-O-O-O-

RENE FOLK MED RENE HÆNDER.

Det er jo snart kendt over hele Landet, at vore hjemlige Nazister hovedsagelig bestaar af en Samling aandelige Mindreværds-individer og mæra'sk anløbne Følsomer.

De tre Landsretssagførere, d'Herrer Brødrene Bryld, skal vi komme tilbage til en anden Gang. Brødrene Houlberg har selv sørget for, at holde sig i Raamplyset i den seneste Tid, saa vi behøver derfor ikke at spille Ord paa dem.

I Stedet for, skal vi kort omtale Sluukvarterbesidderen, Grev Frederik Knuth til "Knuthenborg". Denne Herre rejste, ifølge Dagspressen, fornylig til Berlin, for at melde sig som Frivillig til den tyske Hær. Til Høren kom han dog ikke - skønt han saakend ikke var noget at misunde Tyskerne - han blev nemlig hentet hjem igen af det danske Politii, og vi vil forklare Løserne, hvad der gik forud, og hvad der indtil nu er fulgt efter.

Kort før sin pludselige Afrejse til Tyskland blev Greven af sin egen Søster, anmeldt til Politiet, mærkeligt nok ikke for Spionage eller Landsforræderi - men for Blodskam. De studser maaske? Ja, det er jo heller ikke helt almindeligt.

Hr. Greven, denne tidligere Leder af D.N.S.A.P.s grevelige Faggruppe, sidder nu arresteret for at have misbrugt og besvangret sin 16-aarige uægte Datter, der, for at gøre det helt fuldkomment, er indlagt paa Rigshospitalets Afdeling for Hud og Kønssygdomme.

Efter at denne celebre "Herre" var blevet anmeldt, blev han kaldt til en længere Konferencé med Politimesteren i Maribo, hvorpaa han, med Afgivelse af sit "Bæresord" fik Tilladelse til at tage hjem til Godset og forblive der indtil videre. Greven tog derefter til "Knuthenborg", men kun for at pakke sin Kuffert og over Hals og Hoved rejse til Tyskland. Som før bemærket, sidder "Hr. Greven" arresteret.

-O-O-O-O-

Dagspressen beretter:

I Nordre Birks Ret behandlede man i Gaar en Sag, der af Politiet er er rejst mod Orlogskaptajn Svend Wodschow, der er Stabschef i Fritz Clausens Parti. Han sigtes for den 10. November Kl. 2.20 Nat i spirituspaavirket Tilstand at have paakørt Trafikfyret i Krydset Dyssegaardsvej-Lyngbyvej. For Politiet modte Politifuldmægtig Urne, mens Orlogskaptajnen var ledsaget af Landsretssagfører Børge Bryld, som privat engageret Forsvarer.

Efter at Dommeren havde gjort ham bekendt med Sigtelsen, nægtede Orlogskaptajn Wodschow, at han ved den paagældende Lejlighed havde været beruset. Om sit Spiritusforbrug oplyste Orlogskaptajnen, at han ved 13-Tiden havde nydt en Pilsner i Rønnede Kro og ved 19-Tiden en i sit Hjem. Mere Spiritus havde han ikke drukket den Dag. Efter han var kommet hjem, havde han drukket et stort Glas Akvavit for at komme til at sove.

Ja, det forekommer os, at Landsretssagfører Bryld, er den rette til at forsvare Orlogskaptajnen, da han sikkert ved hvorledes det hele gik til den Nat. Han var nemlig sammen med Orlogskaptajnen i Vognen, da "Uheldet" skete og var lige saa drønende fuld. De havde begge været til stor "Middag" hos Direktør Aage Thomsen ("Fædrelandet"). Saa den er helt rigtig.

30 ut.